

Den Haag 11 Januarij '46.

Lieve John en Loetie.

In de eerste plaats wenschen wij jullie bij den ingang van het nieuwe jaar God's besten zegen toe: dat jullie met je dierdjes van verdere rampen gespaard mogen blijven en zich langzamerhand voor jullie weer goede toekomst mogelijkheden mogen ontvouwen. In verband met de wensch reeds dedelyk het volgende: onlangs was hier de heer van Gendenburg voor zaken over uit New York; hij was voeger directeur K.P. M., tegenwoordig v.d. Vereenigde Scheepw. M. I. Ik vroeg hem juist naar aanleiding van jouw eerste brief d.d. 15 December, of hij ook een plaatsje voor je had. Hij adviseert echter je direct in verbinding te stellen met den heer Everts, die op 't oogenblik alweer sedert een poosje in Melbourne zit, juist met 't doel van daaruit de K.P. M. weer wat nieuw leven in te blazen. Als jij nu de K.P. M. belangen in Soerabaja aan het behartigen bent, zal hij zeker graag daarvan gebruik maken en met je samen werken. Schrijf hem maar dat E. bij zijn bezoek aan ons dit geadviseerd heeft; Everts zelf kent Van Trouwens ook al meer dan twintig jaren. Het zou fijn zijn als je eerst wat in Australië zou kunnen werken; alle drie zullen jullie een beter klimaat wel hard noodig hebben. Het kiekje van Fransje is schattig; een flink kind en zek een beetje lykend op jullie allebei. Ik zie er feministe wel veel van John in toen hij zoo klein was, maar toch is he niet "sprekend" John, dus stel ik mij voor: een goed geslaagde combinatie. Ma en Pa hebben inderdaad uit Bern bericht gekregen van de geboorte van hun eenigsten stambouder; alleen hebben ook zij altijd gedacht dat hij Kees heette. Ik weet niet hoe zij daaraan zijn gekomen. Zij waren reeds bleef met jullie zoon en hebben ers verlangd naar jullie komst. Toch waren

Ma en Pa, toen zij oud werden, wat ego. Centrisch en als
zoodanig gingen hunne gedachten meer en meer uit
naar Corry en John, "hun kindertjes", zooals zij jullie
noemden en was het of hunne herinneringen uit
het verleden voor hen leefden als beelden van het heden.
Zooals jullie weten is Pa dadetijk na den dood van kees gaan
lygen aan beroertes en takelde zoowel geestetijk als lichame,
tijk langzaam af, geestetijk sneller dan lichametijk,
hy werd wel niet zoo kindah, maar leefde toch als een
groot, bevreden kind, zich voesterend aan Ma's liefde en
de zorg en uitstekende verpleging van de zuster. Ma zelf
heeft in dese jaren wel veel geleden: zij had behoefte aan
zich bewegen, veel menschen zien, op haar driewieler erop
uitgaan, dat alles gunde Pa met zyn rieke brein haar
niet: zij moest altijd by hem zyn, was zij er eens alleen
op uit dan telefoneerde hy rechts en links waar hy was
en moest zij direct thuis komen en zoo, "folde hy dan
weer een nieuwe beroerte", zooals zij dat uitdrukte.
Toen hy dood was, was haar grootste illusie dan ook
zich eens vrij te kunnen bewegen en erop uit te trekken.
Dien zomer heeft zij dat dan ook gedaan; helaas is
het haar slecht behouwen: tegen het najaar vertoonde
zich by haar een snel voortvarend verval van krachten,
dat zij trachtte voor ons te verbergen en waartegen zij zich
verstepte. Inderdaad heb ik het ook niet zoo ingebien; pas
tegen oktober begreep ik dat er moest worden ingegrepen.
Het veel overreding mocht ik eindelyk een dokter laten
komen, die al dadetijk zei tegen mij dat de hartepier
ernstig was aangedaan, en daardoor vooral hare hersens slecht
gevoed werden. Het was een ellendig afslakelingsproces, dat toch
nog 4 maanden duurde; alleen de laatste maand heeft zij het
niet meer beslecht; je moet de oudjes hun rust maar gunnen
John; au fond hielden zij ontsessend veel van elkaar en
vonden elkaar niet missen. Zij liggen nu samen op Vad-

Eiken Drunen, waar Pa zijn een plekje had wiltgenocht
Het graf ziet er lief uit; Ma zot er ook di kwijt op een
bankje, dat zij daar had laten plaatsen. — Jouw
persoonlijke eigendommen van vroeger hebben altijd bij mij
op zolder gestaan, John; te samen met wat wij uit het
meubilair voor je hebben bewaard staat alles opgeslagen
bij van Hulst, een meubel. bewaarplaats. Volle het zilveren
theederwie is voor je aanwezig; eveneens horloge, ring,
maconnick balletje van Pi's horloge ketting; dit alles is
in een safe. Men zal je over al deze dingen volgende week
schrijven. De portretten van Oma en Opa Bolding waren door
Lou overgenomen en bij haar helaas door bom. inslag
verloren gegaan. Zoo gauw mogelijk zal men lysen
voor je laten afslikken, dan ben je tenminste een beetje
op de hoogte. — Lou en Paard zijn in Engeland aan,
gekomen; wij verwachten hen b. Januari hier; ik vind het
heerlijk ze hier te zien. Willy en hare zoontjes zijn nog
steeds in Bandoeng; ook naar hen verlangen wij erg.

Ik moet nu eindigen, want het is al erg laat en
op deze manier haalt deze brief het vliegtuig weer
niet. Zoo gauw ik weer even tijd heb, schrijf ik weer.
Wond jullie je goed; ik hoop zoo hartelijk dat
jullie weer gauw op dreef komt en anders, als dat
niet lukt, hierheen komt, dan zullen wij van
hieruit wel iets anders voor jullie vinden. In ieder
geval worden ook jullie met gezinck door ons ontvangen
en vinden jullie bij ons steun en onderdak.

Dag lief drietal; een zoen van jullie
Died.

Jullie broer d. 23 Dec. is ook in ons bezit, met 't
kiesje van Paas toen hij 14 maanden was. Gefeliciteerd met

De aenschende vergaardes.

Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.